

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 19/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. D., S., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní o návrhu na obnovu konania vedenom pod sp. zn. 8 C 51/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. D. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. januára 2007 doručená sťažnosť Ing. J. D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) v konaní o návrhu na obnovu konania vedenom pod sp. zn. 8 C 51/05.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že návrhom podaným okresnému súdu v roku 2005 sa sťažovateľ domáhal obnovy konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 5 C 499/94. Dňa 29. marca 2006 mu bola doručená výzva okresného súdu na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na obnovu konania, ktorý uhradil 10. apríla 2006. Zo zistenia ústavného súdu vyplýva, že okresný súd 1. februára 2007 zamietol sťažovateľov návrh na obnovu konania.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej uviedol: „*Žiadam, – urgujem, aby bolo vytýčené pojednávanie na zrušenie rozsudku sp. zn. 5 C 499/94-12 zo dňa 23. 9. 1994, čo bude dôvodom na zrušenie takmer všetkých justičných omylov vo veci I 2 T 12/96 (...).*“

Z obsahu sťažnosti možno usúdiť, že sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd rozhodol o namietanom porušení jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov... K namietanému porušeniu označeného základného práva dochádza podľa neho vo veci jeho návrhu na obnovu konania vedenej okresným súdom pod sp. zn. 8 C 51/05.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom pre odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (mutatis mutandis I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní o návrhu na obnovu konania vedenom pod sp. zn. 8 C 51/05.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdneho orgánu, pričom k naplneniu tohto práva dochádza zásadne až právoplatným súdnym rozhodnutím (napr. II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05, I. ÚS 95/06, I. ÚS 349/06).

Účel označeného základného práva v občianskom súdnom konaní možno definovať aj ako potrebu, aby u osoby, o ktorej občianskom práve alebo záväzku má rozhodnúť súd,

bol stav právnej neistoty odstránený právoplatným súdnym rozhodnutím v primeranej lehote.

Sťažovateľ chce dosiahnuť zmenu právoplatného rozsudku okresného súdu č. k. 5 C 499/1994-12 z 23. septembra 1994 cestou mimoriadneho opravného prostriedku, obnovy konania, a preto ho napadol návrhom na obnovu konania.

Podľa § 234 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí. V zmysle ods. 3 citovaného ustanovenia povolením obnovy konania odkladá sa vykonateľnosť rozhodnutia vo veci.

Podľa § 235 ods. 1 OSP len čo nadobudne rozhodnutie o povolení obnovy právoplatnosť, súd bez ďalšieho návrhu vec znova prejedná. Pritom prihliadne na všetko, čo vyšlo najavo ako pri pôvodnom konaní, tak aj pri prejednaní obnovy.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia ak súd zistí, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, zamietne uznesením návrh na jeho zmenu. Ak súd napadnuté rozhodnutie vo veci samej zmení, nové rozhodnutie nahradí pôvodné rozhodnutie.

Ústavný súd poznamenáva, že podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu v konaní o návrhu na obnovu konania - v štádiu do rozhodnutia o povolení obnovy konania alebo rozhodnutia o zamietnutí návrhu na obnovu konania - nie je aplikovateľný čl. 48 ods. 2 ústavy v časti týkajúcej sa práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, pretože nejde o rozhodovanie o občianskom práve alebo záväzku a odstránenie stavu právnej neistoty v primeranej lehote právoplatným rozhodnutím vo veci. Takéto rozhodnutie už bolo totiž vydané v pôvodnom konaní, v zmysle § 159 ods. 1 OSP predstavuje prekážku veci rozhodnutej a túto nemožno prejednávať znova.

Prekážka veci rozhodnutej odpadne len nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania podľa § 235 ods. 1 OSP, keď súd bez ďalšieho návrhu vec

znovu prejedná. V tomto štádiu už preto ide o rozhodovanie o občianskom práve alebo záväzku, odstránenie stavu právnej neistoty v primeranej lehote právoplatným rozhodnutím o návrhu na zmenu rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní, a teda aplikovateľnosť čl. 48 ods. 2 ústavy v časti týkajúcej sa práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov.

Ústavný súd už vyslovil, že pri obnove konania podľa Občianskeho súdneho poriadku môže byť základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy porušené len v štádiu po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania (napr. II. ÚS 253/06, III. ÚS 107/06).

Pretože v danom prípade o návrhu s'ťažovateľa na obnovu konania okresný súd nerozhodol právoplatne povolením obnovy konania, nemohlo vzhľadom na citovanú judikatúru ústavného súdu u neho ani dôjsť k porušeniu označeného základného práva, a preto ústavný súd jeho s'ťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. marca 2007